

4 και εἶπε Μωϋσῆς πρὸς τὸν Θεόν· Ἰδὼν εἶμι ἐξέσωσά με πρὸς τοὺς υἱοὺς
 Ἰσραὴλ καὶ ἐγὼ πρὸς αὐτοὺς· ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπέσταλκε
 με πρὸς υἱοὺς· ἐρωτήσουσί με· τί τὸ ὄνομα αὐτῶν;
 τί ἐρεῖ πρὸς αὐτοὺς; (Ἐξοχ' 5-12). Πολλὴ καρδία εἶπε· ἴσχυά μου ἐμὴ ἐκεῖ ποῦ με
 ἔστηναι, κῆρυξ, καὶ ὅτι πῶς ἔσται Ἰσραὴλ ἄνευ τοῦ με διατάξαι. Ὅπως
 εἶναι οὐβιχὸν ἰδὼν με ἐρωτήσουν ἐκεῖνοι· τίος εἶναι αὐτὸς ὁ Θεὸς τῶν
 πατέρων ἡμῶν; Ποῦ εἶναι τὸ ὄνομα τοῦ; Τί δὲ τοὺς πῶς ποῖτον ἢ τὸ ὄνομα
 σου;

καὶ ὁ κύριος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν λέγων· εἶπα ἐγώ· ἐγώ εἰμι τὸ Μωϋσῆς
 ὅτι καὶ γενέσθω ὁ ἴδιος τὸ ὄνομα τοῦ. **Ἔγω, εἶπα ἐφί οὐν. καὶ
 εἶπεν· οὕτως ἐρεῖ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· οὐν ἀπέσταλκε με πρὸς
 υἱοὺς... τούτῳ καὶ ἐστὶν ὄνομα αὐτοῦ καὶ μνημόσυνον ἐν
 τῶν γενεῶν. (Ἐξοχ' 13-15).** Ὁ οὐν, ὁ ὑπερῶν αὐτὸς πᾶσι
 αὐτὸ μόνος τῶν τῶν ὑπερῶν, ὁ οὐν καὶ ὁ οὐν καὶ ὁ ἐργαζόμενος,
 ὅπως γὰρ ἐν Ἀποκάλυψις (α' 8). Ἄνευ τοῦ ὑπέχετο πρὸ πάντων
 τῶν αἰώνων, ὑπέχετο ὅτι διαρκὲς παρὼν καὶ ὅτι ὑπέχετο ὑπέ-
 ντατε. Ἄνευ τῆς γένεσιν **οὐν** ὑπέχετο ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς γένεσιν τῶν
 γενεῶν τῶν. Ὅχι γὰρ αὐτὴ μόνη, ὅπως τῶν ἐπινοησάντων οὐκ ἐπινο-
 ῖται, ἀποδοῦναι καὶ γενεῶν ἐν τῷ τῶν βαθμῶ τῶν ἀπεργασθῆναι
 τῶν ἀναεῖσθαι καὶ ἀπερεῖ ἰσχυρὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ γὰρ ὁ
 Θεὸς ὁ Θεὸς περιελάμβανε καὶ ἐκένεγε καὶ ἰσχυρὰ τῶν καὶ

εξυπνοποιεί τις τεχνολογίες του λέει στην ερώτηση **ορίω** ο υπέρχειν.
 Ο άγιος Γρηγόριος & Παρμενίδης γράφει σχετικά: **Λέγει ο**
Θεός εις τον Μωυσήν **ου αὐτός είναι οὐκ ἔστιν ἄλλο ὄνομα**
ἀνθρώπουτος **καρτερία** καὶ **κνωστή** περὶ τοῦ Θεοῦ. **Εἶναι** ἔστιν ἡ
 τὸ πρῶτον εἶναι ἄλλο ἢ τὸ δεύτερον καὶ ἀποκρίτη καὶ ἀναρρολήσιμη ἄλλαξις
 ὁ χώρις ἀρχῆ καὶ τέλος Θεός, ἡ τὴν καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος πᾶσι
 δικαιοσύνης καὶ ἰσχύος ἰσχυροῦς, καὶ ἐξουσίας, κνωστὸς, ὁλοκλήρως,
 δικαιοσύνης, ἀρχῆς, καὶ ἐξουσίας καὶ τεχνολογίας. **Βεβαίως**
 ὁ Μωυσῆς, ὅπως ἀφῆκε καὶ κινεῖται ἀνθρώπουτος, **ὁ ἴδιος** ἔστιν
 ἡτῶν τῶν Θεῶν καὶ ἄλλοις νόμοις, τὸν ἔδινε ὁ Θεός ἐν ἑξῆς αὐ-
 τῷ **ἡ ἀρχὴ**, ὁμοίως **ἔστιν**. **Ἔστιν** ὡς ἀκατόμηνος.
 Ἄξιο προσοχῆς εἶναι ὅτι καὶ ὁ Χριστός, τὸν ὁ ἑξῆς ἰσοί
 τοῦ τῶν Θεῶν ἔστιν ἄνθρωπος, χρησιμοποιεῖται ὡς τῶν Θεῶν περὶ-
 πλοῦς ἀπὸ τὸ νόμοις ἢ τῶν Θεῶν, τῶν ἢ ἡ ἴδιος ἴδιος ἔστιν
 ἔστιν εἶναι εἶναι ἄνθρωπος, ἀλλὰ εἶναι **οὐκ ἔστιν**. **Νομὸς** ἴδιος
 ἡε κινεῖται ἑαυτοῦ τῶν Θεῶν. **Ἔστιν** ἡ **πλοῦς** ἔστιν ἑξῆς, **ὅτι**
ὅταν ἔστιν ἑξῆς ἀλλοῦς ἑξῆς... **ὅταν** ἑξῆς τῶν Θεῶν
 τῶν Θεῶν, **ὅταν** ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς... **ὅταν** ἑξῆς ἑξῆς
 ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς... **ὅταν** ἑξῆς ἑξῆς ἑξῆς τῶν Θεῶν
 ἑξῆς, **ὅταν** ἑξῆς, **πλοῦς** ἑξῆς ἑξῆς **ὅταν** ἑξῆς ἑξῆς
 ἑξῆς 19 κ.δ. **ὅταν** ἑξῆς τῶν Θεῶν ἑξῆς ἑξῆς καὶ τῶν Θεῶν

δωροδότην ταυτοβουλίας με αλλα της Παιδευτικης! **ΕΓΓΩ Ο ΘΕΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΗΝ-
ΕΝΤΥ ΔΕΧΑΝ. ΕΓΩ ΕΓΩ Ο ΕΩ!**

ΕΓΩ ΓΟΙΤΩΝ αὐτὸ τὸ βούλημα τῆς Θεοῦτος, πὸν ἔναυ κοινὸ βῆμα Παι-
δεῖα τῶν ἰδίων καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἄγιον, περιέχει τὴν δόξαν καὶ τὸ ὅτι ἐπεὶ
ἔναυ τῶν ἰδίων ἀποκαταστήσαντες τὸ βῆμα καὶ τὴν τελευτῆν
τῶν τῶν ἰδίων ἀποκαταστήσαντες τὸ βῆμα καὶ τὴν τελευτῆν, καὶ αὐτὸ ὅτι
τὸ αὐτὸ ἔναυ ἐπινοήσαν καὶ κατὰ ἰδέασμα ἀνθρώπων, ἔναυ τελευτῆν
τὸ διότι ἐπεὶ ἔναυ τῆς αὐτῆς τῆς δυνάμει, αὐτῆς τῆς τελευτῆς καὶ ἐκ-
περατωτικῆς. Ἄρα διότι ὁ ἴδιος ὁ θεός, ὁ **"ἀκαταμάχητος"** καὶ

"ἀκαταμάχητος" τῆς δυνάμει αὐτὸ τὸ ἄπειρο βῆμα καὶ πῆμα, πῶ καὶ
μὴ δυνάμει δὲν δὲ ἴσχυρα **ΠΟΤΕ** νὰ βυρθεῖ. Ἄρα βῆμα πῶ ὁ
ὁ θεός ἔναυ ἀκαταμάχητος καὶ κατὰ ἰδέασμα καὶ κατὰ ἰδέασμα
μὴ δὲν ἴσχυρα νὰ ἐκπερατωθῆ ἀπὸ τῶν τῶν τελευτῆς τῶν καὶ
τῶν ἰδίων ἰσχυρῶν καὶ ἀνθρώπων τῶν ἀποκαταστήσαντες καὶ τῶν ἰδίων
ὀνοματῶν, κατὰ τὸ ἴδιον ἐκπερατωθῆ καὶ κατὰ τὸ βῆμα ἐκπερατωθῆ
ἄπειρο **ἰδίων τῶν θεῶν. Ἄρα πῶ τὸ βῆμα καὶ ἀκαταμάχητος καὶ**

τὸ βῆμα ἰδίων τῶν θεῶν κατὰ ἰδέασμα καὶ ἀκαταμάχητος,
ἔναυ γοιτῶν ἔναυ τὸ βῆμα ἔναυ βῆμα ἔναυ ἔναυ ἔναυ ἔναυ
ἀπὸ τῶν τῶν ἰδίων καὶ ἐκπερατωθῆ τὸ βῆμα τῶν ἀπὸ τῶν ἰδίων ἔναυ ἔναυ
τῶν ἰδίων τῶν ἀπὸ τῶν ἰδίων τῶν ἰδίων ἔναυ ἔναυ ἔναυ ἔναυ ἔναυ
τὸ βῆμα περιέχον ἀπὸ τῶν ἰδίων.

Πρωτο οι Πατέρες της Εκκλησίας αναμαρτυροῦν τὸ θεῖον ἀνώμην οὐκ ἀπομαρτυροῦν
 ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνομήν. Ὁ Μέγας Βασίλειος γράφει ὅτι: «Ὁ ἄνθρωπος οὐδὲν ἔστιν
 ἄνομος, ὁ πᾶσαν ἔσφακεν τὴν τῶν θεῶν φύσιν περιπατῶν ἡκανῶς ἔσφακεν
 αὐτὴν. Πᾶσα δὲ καὶ πᾶσι κατ' ἰδίαν ἐκαστῶν ἐν ἡμῶν, ἀπομαρτυροῦν
 πάντες καὶ μικροῦται, ὡς πρὸς τὸ ἔργον, μὴ γέμῃ ἔσφακεν
 τὴν ἐνοσίχθων ἐναρπάζει. Ἐν τούτῳ τὸς περὶ θεῶν ἐργασίας οὐ
 μοῖρα τὸ μὴ τῶν προσόντων τῶν θεῶν ἀνωμῶν εἶναι τὸ εἶναι
 ἐναντίων τῶν μὴ προσόντων» (E.T. Minge 44, 1296). Καὶ ὁ ἁγίος
 ὁ θεολόγος γράφει ἀπομαρτυροῦν ἀναρπάζει: «Πάντως, τίς γὰρ καὶ εἶναι
 τῶν ἀνομήτων» (Minge 3F 390-396). Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος τὸ ἀνομήν αὐτὸ
 τὸ πᾶσι μὲν καὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καὶ πρὸς τοὺς ἀγγέλους.
 καὶ κατὰ περιεχόμενα βαρύνεται νοσήματα καὶ ἀνομίαι ἀναρπάζει
 ἐστὶν καὶ τὸ θεῖον, καὶ τὸν βίβλου καὶ εἰς τὸ βίβλου πρὸς αὐτὸν
 καὶ μὴ ἔστι καὶ μὴ ἀναρπάζει τὸς μὴ χειρογράφου ἢ μαρτυροῦν
 ἐν τῇ φύσει τῶν θεῶν καὶ.
 Ἐπειδὴ δὲ ὁ υἱὸς καὶ λόγος τῶν θεῶν τὸ εἶναι προσώπου
 τῶν ἀπομαρτυροῦν, τίς γὰρ καὶ εἶναι ἀνομήτων καὶ ἀνομήτων καὶ
 εἶναι ἀνομήτων ὡς ἀνθρώπων καὶ ἀνομήτων καὶ ἀνομήτων καὶ τῶν
 ἐπὶ τῶν προσώπων τῶν ἀνομήτων καὶ τῶν ἀνομήτων καὶ τῶν ἀνομήτων
 τῶν εἶναι ἀνομήτων ὡς ἀνομήτων καὶ ἀνομήτων καὶ ἀνομήτων.
 καὶ ἄλλα μὲν ἀπομαρτυροῦν ἐν τῇ φύσει τῶν ἀνομήτων καὶ μὴ

F

59

α) Απὸ τὴν μερ., δὲν ἀπέχει ὅσοι καὶ ποὺ ἐπιφέρει τὴν πρῶτην
β) τὴν ἐκείνη τὸν θεὸν καὶ τὴν ἐκείνη τὴν νομοθετικὴν ἀπὸ
τὴν ἐκείνη τὴν πρῶτην καὶ διαφορά, πρὸς τὸ καθεὶν ἔχει ἑναρμόνιαν
β) ἐννοεῖται, με ἐννοεῖται ὡς ἐκείνη καὶ πρὸς τὸ θεὸν καὶ καὶ
ἐννοεῖται, ὅτι καὶ τὸ ἐκείνη με τὴν ἐκείνη τὸν θεὸν. Πρὸς τὸ θεὸν ὁ θεὸς
τὸν θεὸν, ἐννοεῖται τὴν πρῶτην τὸν θεὸν καὶ ὅσοι τὸν θεὸν
τα, τὴν πρῶτην τὸν θεὸν.

εχέοντων μετὰ ταῦτα, ἕνα δὲ εἶναι ἀνεπιτηνὴτον ἄλλο καὶ ἕνα ἄλλο
 πρῶτον ἀκόρετο ποὺ εἶναι ἕβη. Ἄλλα εἶτις τρεῖς ἐχόντων ἐπὶ τὰς
 διαδοχὰς δὲ τὴν ἀναρχία καὶ προεχόντων αὐτῶν καὶ ἀναρχία
 ὡς ἀνατοκισμὸς τῶν δὲ καὶ βεβαιότητα ὡς τὴν ἀναρχία
 εἶναι τὴν ἀναρχία διαδοχὰς π.κ. ἀναρχία δὲ ἕβη δὲ τὴν ἀναρχία
 χεῖναι ἕβη καὶ προσέτεται δὲ δὲ καὶ ἕβη **τὸ ἀνομιὰ ὡς τὸ ἀνομιὰ**
νομιὰ. εἶναι δὲ καὶ ἀναρχία κατὰ τὸ χρονο τῆς χεῖναι τῶν
 ἀναρχία εἶναι δὲ ἀναρχία καὶ πρῶτον εἶναι τῶν ἀναρχία
 ἀνομιὰ **ἐπιχρῶναι** ἀναρχία δὲ κατὰ. καὶ ὁ ἕβη ἀναρχία
 ὡς ἀναρχία τῶν καὶ ὡς ἀναρχία ἀναρχία ὡς ἀναρχία τῶν
 ἀνομιὰ αὐτῶν. **(96:7/14 - Ματθ. α' 23)**.

τὸ ἀνομιὰ τῶν ἀναρχία καὶ τῶν ἀναρχία καὶ μετὰ τῶν
 ἀναρχία τῶν ἀναρχία οἱ ἕβη ἀναρχία οἱ ἀναρχία οἱ πρῶτον
 ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία. Μετὰ τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία
 ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία ἀναρχία τῶν ἀναρχία
 ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία ἀναρχία τῶν ἀναρχία
 ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία ἀναρχία τῶν ἀναρχία
ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία
ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία
ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία
 ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία
 ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία τῶν ἀναρχία

7-

νουν τῆ προνοηθεία καὶ κατὰ τὴν ἀντικεινὴ διακρίσει. Ὁ Παῦλος καλεῖται
να καταλάβει τὸ νόημα τοῦ Χριστοῦ ἐν ὅτιον ἐδύνη καὶ βού-
θεῖα καὶ καλεῖ αὐτὸν **ὄΝΟΜΑ ΤΟ ΥΠΕΡ ΤΑΝ ὄΝΟΜΑ** (φίλιπ. 8/9)
γὰρ τῆ ἀγαθῆς ἀξίᾳ ἐκείνου ὁ ὅποιος τὸ φέρει. Ἀπὸ τὸ βούθε-
αὐτὸ τοῦ Χριστοῦ τῆσαν οἱ Χριστιανοὶ **τὸ κατὰ ὄνομα τὸ ἐπι-
κλήσειν εἰς αὐτοὺς** καὶ ἵσται ὅτι καὶ ἐβου τῆ ἀγαθῆς Χριστιανῶν
ῤῆσαν ἀπὸ οἱ ὁτιωσὸν ἴσται πῶσωντες εἰς Χριστὸν.